

tingsvalg, at man måler, hvad det er, VK-regeringen sagde den ville, inden den kom til, og hvad den så har gjort, efter at den kom til. Der kan vi altså konstatere, at der er en rimelig stor forskel på retorikken og handlingen. Det er derfor, jeg ikke forstår, hvorfor videnskabsministeren bliver så vred, når finansministeren meddeler Folketinget, at man i 2001 samlet havde offentlige udgifter til forskning på 11,6 mia. kr. Så har finansministeren været så elskværdig at forklare, hvad man brugte i 2002, 2003, 2004. Der er det bare gået ned ad bakke. Nu skal der jo være valg, så fylder man en lille smule på igen til 2005, sådan at vi i 2005 ved regeringens initiativer er kommet op på 11,5 mia. kr., hvilket er mindre, end man brugte i 2001. Det er bare en konstatering af den virkelighed, der har været, og så kan man jonglere nok så meget med tallet.

Så påpeger jeg fra talerstolen, at statsministeren under sit onemansshow på Venstres landsmøde brystede sig af, at den her regering virkelig satsede på forskningen. Så kan vi konstatere, at man bruger færre penge. Men så ser man ud over BO-årene. Ja, det sagde man også i 2002. Nu ser man ud over BO-årene her.

Virkeligheden er, at man i 2005 bruger 0,77 pct. af BNP, altså bruttonationalproduktet, til forskningen, hvilket er mindre, end vi brugte til forskning i 2001. Det er en konstatering, og det er her, regeringen viser sine svagheder. Når den ikke længere retorisk kan tale om, hvad den vil gøre ude i fremtiden, fordi der nu er gået så lang tid, at vi kan måle handlingerne, så er det, det tilter for regeringen.

Det er da klart, at den ikke kan satse på forskning, så vel som den ikke kan satse på andre ting, når det væsentligste for regeringen er et skattestop og ufinansierede skattelettelser. Så er der nogle steder, det kommer til at halte, og et af stederne er altså forskningen. Det er her, hvor man skal investere i fremtiden. Her lukker regeringen øjnene, og så deler den nogle skattelettelser ud til de mest velstillede i samfundet frem for at satse på forskning til gavn for erhvervslivet og de kommende generationers arbejdspladser.

Det er det, der er sandheden, og jeg synes, det er fint, at det er kommet frem her forud for det kommende folketingsvalg, at regeringen nu måles på sine handlinger, og her kan vi konstatere, at denne regering bruger færre midler til forskning end den forrige regering.

(Kort bemærkning).

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Nu har hr. Ole Sohn i to omgange forsøgt at sætte en anden dagsorden for dagens forhandlinger. Men jeg må jo igen sige til hr. Ole Sohn, at det jo er usandheder, som hr. Ole Sohn kommer med, for hr. Ole Sohn fokuserer kun på år et og ikke på overslagsårene. Hr. Ole Sohn har overhovedet ikke forholdt sig til det spørgsmål, jeg har stillet, nemlig hvor de 8,1 mia. kr. er blevet af, hvis det er således, at regeringen ikke har øget indsatsen, som vi har sagt, og som vi også kan dokumentere. Hr. Ole Sohn taler hele tiden om 1 år, hvor vi taler om 4 år, og så er det klart, at det selvfølgelig bliver et andet resultat.

Der må jeg så gentage, at det altså er utrolig vigtigt for alle, som beskæftiger sig med forskning – det er kedeligt, hr. Ole Sohn ikke hører efter, at hr. Ole Sohn ikke er opmærksom – hvad ønsket er fra forskningsverdenen. Det er dem, vi har fokuseret på i vores finanslove i alle 4 år og ikke kun i år et.

Det vil hr. Ole Sohn ikke erkende. Nu er hr. Ole Sohn jo heller ikke forskningsordfører, og derfor forsøger han at få en finansdebat her, men det er ikke rimeligt, når vi har tilført området så mange midler.

Med hensyn til 2010 må hr. Ole Sohn da erkende, at det er betydelig lettere at komme op på 1 pct. af bruttonationalproduktet, når man i alle årene ligger omkring 10 mia. kr., i stedet for at man ligger nede på 7,2 mia. kr., som var de tal, vi overtog i overslagsårene.

Da hr. Ole Sohn tilsyneladende ikke kunne overse det, så kan jeg godt hjælpe med svaret. Svaret på de 8,1 mia. kr. er, at vi simpelt hen har fyldt op, således at den kæmpemæssige skrænt, der var i overslagsårene, nu er fyldt ud, sådan at man ved, hvad man har at rette sig efter i forskningsverdenen. Forskningsmiljøerne har fået, hvad de har bedt om, og derfor er den her vendt tilbage til, hvordan det så ud i år et, altså ikke særlig relevant for den debat, vi har om indsatsen for dansk forskning. Det er direkte usandt, urimeligt og usagligt.

Min sidste bemærkning skal være: Jeg kender ikke det papir, som hr. Ole Sohn står med, som vistnok er fra finanslovforhandlingerne, formoder jeg. Jeg kan bare sige, at vi nu fra Analyseinstituttet for Forskning i Århus har fået nye tal, der viser, at vi sidste år brugte 0,81 pct. af BNP til offentlig forskning. De kommer hele tiden med nye tal, men det er i hvert fald det seneste tal, der er kommet. Det svarer ikke helt til papi-